

عنوان مقاله:

یادگیری مبتنی بر کاریکاتور: راهبردی برای توسعه منش ها و نگرش ها

محل انتشار:

نهمین کنفرانس ملی آموزش و توسعه سرمایه انسانی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

هومن دوستی - دکتری برنامه ریزی درسی دانشگاه شهید بهشتی

سولماز خادمی - دانشجوی دکتری گروه مدیریت و برنامه ریزی آموزشی دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

در عصر انفجار اطلاعات انگیزه کمتری برای مطالعه مطالب آموزشی مفصل وجود دارد و گرایش ها به سمتی است که باسریع ترین راه ممکن اهداف آموزشگران منتقل شود. شاید به این دلیل باشد که حساسیت استفاده از وسایل دیداری درآموزش، روز به روز بیشتر شده است و بسیاری از پیام ها که برای مطرح کردن آن ها مقدمه چینی های مفصل و ذکرتوضیحات اضافی اجتناب ناپذیر است، به وسیله یک تصویر ساده بهتر از هر توضیحی در ذهن می نشیند. چنانچه بخواهیم درزمینه تهسیل یادگیری و ارتقا سطح جذابیت، کاربردی تر کردن برنامه ها موفق تر عمل کنیم، باید در پی هنری باشیم که اولمورد پسند همه گروه های سنی، دوم دارای قدرت تاثیرگذاری بر مخاطب و سوم در سطح جهانی نیز از اقبال برخوردار باشد؛ در بین اشکال مختلف هنر، تنها هنری که تمامی این ویژگی ها را در خود نهفته دارد و نیازی به ترجمان تصاویر برای مخاطب ندارد، "هنر کاریکاتور" است. بر این مبنا پژوهش حاضر به بررسی تاثیر یادگیری مبتنی بر کاریکاتور و ارائه راهبردی برای توسعه منش ها و نگرش ها بر اساس روش کتابخانه ای و مبتنی بر اسناد مکتوب پرداخته است. نتایج بیانگر این است کهآموزش از طریق کاریکاتور دارای ویژگی های خاصی از قبیل طنز، مبالغه و بیان انتزاعی است که این ویژگی ها علاوه براینکه برای انتقال یک پیام موثر عمل می کنند، پاسخی برای نیاز به طنز و تصویر مخاطب خود هستند. در واقع کاریکاتورعلاوه بر نیاز به دریافت آموختن نکته آموزشی مورد نظر، نوعی نیاز فرعی ایجاد می کند که این نیاز نقش واسطه ای برایشان دادن علاقه به آموختن آن نکته آموزشی را ایفا می کند.

کلمات کلیدی:

آموزش، یادگیری، کاریکاتور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1537422>

